

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zboru.

Z Dunaja 21. maja. [Izv. dop.]

Poslanec Fürnkranz utemeljeval je svoj predlog, kazaje na vedno rastoče zadolževanje kmetškega stanu. Uzrok so večidel slabe letine, toča itd. Zaradi tega je kmet primoran najemati posojila. Če je več slabih letin, se kmet iz dolgov ne more izkopati, zato pride do eksekucij, a pri teh prodavajo se kmetstva posestva pod polovično ceno. Zato je njegov predlog, da se pod najnižje postavljeno ceno ne smejo prodavati posestva, popolnem opravičen. Govornik prosi, naj se njegov predlog odda justičnemu odseku.

Formalni predlog poslanca Fürnkranza bil je vzprejet.

Zagrizeni nasprotniki ravnopravnosti in sovravniki slovenščine štajerski dr. Rechbauer, koroški vitez Moro, kranjski baron Taufferer in še nekateri čutili so potrebo, staviti interpelacijo zaradi nove jezikovne naredbе ministra dr. Pražaka za upeljavo slovenščine pri sodiščih na slovenskem Štajerskem, Koroškem in Kranjskem. Ta interpelacija se glasi:

1. Smatra li Nj. ekselence naredbu od 18. aprila t. l. br. 20513 za primerno pot, da se rešijo dvomi in pomisleki, kateri obstoje po njegovem v seji od 10. marca t. l. storjenem izreku pri razlaganju posameznih zakonov in naredeb v smislu rednega pravosodja?

2. Na kateri način naj se vjema ta naredba z obstoječimi zakoni in večkratnimi razsodbami sodišč vseh instanc osobito pa z večkratnimi razsodbami c. kr. najvišjega sodišča in po zakonu urejenem pravosodjem, da celo z lastnimi prejšnjimi iz-

javami Nj. ekselence gospoda vodje pravosodnega ministra.

Če bi gg. interpelanti poznali pravi duh člena XIX. državnega osnovnega zakona, pa bi koj uvideli, da je njih interpelacija ogromna bedarija.

Nekateri nemško-liberalni poslanci stavijo predlog, naj se zmeni četrti odstavek §. 28. tiskovnega zakona od 17. dec. 1862 naslednje: Resnične objave javnih razprav državnega zbora ali deželnih zborov ali posameznih v državnem ali v deželnem zboru govorjenih govorov — ne morejo biti predmet kazenskega postopanja.

Povod temu predlogu je sledeč: Nekov nemšk v Stokerau-u izhajajoč list bil je konfiskovan radi prijave viteza Schönererjevega govora v državnem zboru. Urednik se je radi te konfiskacije pritožil. Prvo sodišče pa je konfiskacijo potrdilo in sicer na temelji tistega od liberalcev sklenjenega objektivnega postopanja. Urednik pritožil se je pri sodišču druge instance. In tudi to je konfiskacijo potrdilo. V razlogih se pravi, da se sicer poslanec zaradi govora v državnem zboru ne more subjektivno sodnijsko preganjati, da pa to lahko storé sodišča proti listu — objektivno, ako je razglasil govor poslanca, v katerem je kaj protizakonitega. Dvomit ni, da je ta razsodba nova in zelo važna. Zato so se o tem važnem slučaju posvetovali vsi klubi državnega zbora, da se postopa složno.

Lep zakon skrpali so „liberalni“ Nemci pod „liberalno“ vlado!

Vitez Schönerer vprašal je, zakaj se odlašuje z zakonsko predlogo za borzni davek.

Poslanec grof Henrik Clam-Martinic je kot prvomestnik odseka za pristojbe takoj odgovoril to vprašanje. Rekel je, da je za to zadevo izvoljen bil pododsek. Mnenja članov tega pododseka pa so

tako navskriž, da do sedaj še nij bilo sporazumljenja. Tako je stvar prišla zopet v polen odsek in tam je vladin zastopnik izjavil, da se vlada ne strinja ni s predlogom poslanca Obreze ni s posredovalnim predlogom. Zato bode vlada na podlogi Obrezevega predloga sestavila lasten načrt zakona za borzni davek. Ta bode predložen na jesen. — Bodoča seja je v ponedeljek 22. t. m.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. maja.

„N. Fr. Pr.“, ki vedno vé kaj povedati o razdoru mej grofom Taaffejem in desnico, pripoveda zopet danes v dolgih stavkih, da so velike difference mej Taaffejem in Lichtensteinovo stranko in da vsled tega vlada nij gotova, da prodere carinski tarif. Zato, pravi „N. Fr. Pr.“, prizadela si je vlada vse mogoče, da pridobi klerikalce pod Lichtensteinom za se, obljubila jim je vse mogoče koncesije. Klerikalci pod vodstvom Lichtensteinovim zahtevali so razen volilne reforme in šolske novele še tretjo zahtevo, namreč da se portfelj naučnega ministra izroči drugemu, jim prijaznejšemu možu. Grof Taaffe da je po daljšem obotavljanji obljubil, ko hitro se dobi za barona Conrada primerno mesto, da na stol naučnega ministra pokliče grofa Schönborna, zdanjega deželnega namestnika Moravske. — Koliko je na tej vesti istine, ne vemo, a želeli bi bilo vsakako, da se obistini.

V ogrskeje zbornici dejal je poslanec Wolf, govoreč o notranjih razmerah Ogrske, da nastajejo v Ogrskeje vsa zla vsled zatiranja narodnostij in se je izjavil, da se orijentalno vprašanje more le z narodnostnim vprašanjem rešiti. Kako krivične so zdajne razmere, dokazuje najjasnejši slučaj, da se vedno odvira zakon, ki bi uravnal narodnostno vprašanje. Govornik se je dalje pritoževal, da nij nikjer visokih šol za vse narodnosti.

LISTEK.

Zabava slovanskega pevskega društva.

Dunaj, meseca maja. [Izv. dop.]

O poslednjem zabavnem večeru slovanskega pevskega društva primoran sem v dvojnem obziru obširneje pisati, nego o poslednjem. Prvič je bil vspeh zabave tak, da je pod skromnim naslovom zabave bil koncert v pravem pomenu besede; drugič pa je slovenski oktet prvič nastopil pred slovanskim občinstvom, ki nij s čem si bodi zadovoljno. V obče se mora priznati, da slovansko pevsko društvo vedno in vedno in kar vidno napreduje. Društvu vedno priraščajo novi člani. Pevci tega društva pa naj uže nastopijo v majhenem ali velikem broju, vedno pojó, da jih je kar občudovati. Društvo se je, kakor je v „Slovenskem Narodu“ uže pred leti čitati bilo, v velicah dunajskih dvoranah, kakor v „Musikvereinssale“, v dvorani Bösendorferjeve in drugod merilo se z nemškimi pevskimi društvi pred strogimi kritiki nemške narodnosti; in taki večeri, taki pevski boji izpali so za slovansko pevsko društvo vedno sijajno, da, priznali so nemški kritiki temu društvu zmago! Na Dunaji tudi res nij slo-

vanskega društva, ki bi si bilo več priznanja od slovanskih protivnikov priborilo, kot ravno slovansko pevsko društvo. Spominjam na nemške kritike o koncertih tega društva v Slovanom prijaznih pa tudi v raznih nemško-židovskih listih. Zato pa to društvo združuje vedno občinstvo, ki zahaja v društvo s prepričanjem, da bode večer ustrezal strogemu muziku; zato obiskuje koncerte in zabave tega društva raznih narodnostij elita; in nikdar nij odhajala nezadovoljna. V društvu je tudi v večini članov duh, ki ne more strogost za društvo više napeti; „raji nič, nego kaj srednjega“ — tako vam govori neutrudljivi naslednik velicega in nepozabljivega Tovačovskija — sedanji pevovodja g. A. A. Buchta. Mož je strog s pevci; večkrat se mu spodtika, da je prestrog. A če je s svojimi pevci dosegel na odru velik uspeh, če ploska nij konca ne kraja, vsak posamezen pevec veselim okom in razvnetim srcem gleda zaupljivo in zadovoljno na strogega mojstra. In kako navduševalni so taki trenotki! Sivolas starček, mladeneč, stara mati in mladenka, vsi, vsi so polni hvale za izredno petje.

Tudi poslednja „zabava“ slovanskega pevskega društva nij bila navadna. Vspeh raznovrsten, obširen. Ponudilo se je mnogo in tu nikdo nij zbiral, vsak je vzel vse, kajti od prve do zadnje točke iz-

velo se je vse v popolno zadovoljnostjo. S kraja bilo je sicer pomanjkanje tenoristov; basi morali so si staviti meje, a to bilo je samo pri prvem českem zboru A. Jelenovem „Vítejte nám“. Koj druga točka bili ste dve slovenski pesni dra. Gustava Ipavca „Sredi vasi“ in „Zvečer“. Pel ju je slovensk oktet, ki je ta večer prvič nastopil pred mnogim in strogim občinstvom. Prvi nastop karakterizuje vedno neko boječnost. Tudi slovensk oktet bil je s kraja nekako boječ; a ohrabil se je kmalu in pel nežni pesnici prav ubrano. Oktet je bil živahno pozdravljen pri nastopu in ploskalo se mu je, ko je nehal peti. Oktetu se je čestitalo od tacih strani, od katerih čestitke nijso prazna fraza. Naj spregovorim še nekaj besedic o pesnih marljivih slovenskih skladateljev gg. dra. Benjamina in dra. Gustava Ipavca. Pri poslednji velikej koncertnej besedi v cvetličnih dvoranah bila je prvega društvu podarjena skladba „Kam?“ druga točka. Bariton solo pel je član dvorne opere g. Kinsky. Ta slovensk zbor hvalili so zaradi izvornosti in vsebini pesni primernim duhom skladbe, kar je sploh lastno skladbam obeh skladateljev. Slovensk oktet, ki ima vsako sredo v „Slovanskej Besedi“ vajo, pa posebno česti bratov Ipavčev skladbe. Tako ste prišli od Gustava pri poslednji zabavi dve na spored, a izven

Vnanje države.

Pred malo časa še so kričali Slovanom sovražni listi, da **Srbija** podpira vstanek na jugu, zdaj pa tudi oni prinašajo vest, da se mlada kraljevina obnaša prav lojalno in ne pušča uvažati orožja tja doli.

Kopenhagenski list „National Tidende“ poroča, da se je v slednjih dneh princu Valdemarju Danskem stavilo vprašanje, če bi hotel prevzeti **bolgarski** prestol. Kralj Danski obrnil se je na ruskega cara Aleksandra in ta mu je baje svetoval, naj zavrne to ponudbo.

Dublinskih morilcev niso še izročili pravici, vender se uže zopet poroča, da nameravajo Fenierji napasti glavni stan prostovoljne vojske v Plymthou, da se polaste tam nakopičenega orožja. Sploh je v Irskeje velika opozicija proti novemu posilnemu zakonu in celo irski sodniki so se v četrtek pri posvetovanji v Dublinu ostro izrekli proti temu zakonu. Isti dan imela je tudi skrajna irska stranka pod predsedstvom Parnellovim sejo in sklenila je jednoglasno resolucijo, v katerej je novi posilni zakon označila samosiljem, katerega irski narod nij zaslužil. Ta zakon ne bode preprečil po mislih Ireev umorov, pač pa bode prouzročil, da bodo razmere mej Angleško in irskim narodom še bolj napete.

Kakor znano je **nemškega** državnega zbora komisija za posvetovanje o monopolu tabaka zavrgla vse paragrafe. Kako se bode godilo tej predlogi v državnem zboru? Vlada se je baje odločila, če državni zbor zavrne monopol tabaka, da bode potem tudi odstopila od obdačenja narejevanja tabaka. Tudi o povišanji zdanjega davka na tabak ne bode potem govora.

Pred kratkim so nekateri listi prinesli vest, da je **papež** bolan in da bode moral zapustiti Rim. „British Medical Journal“ čuti se poklicanega svetu oznaniti, da ne bode papež zaradi bolezni zapustil Rima. „V zadnjem trenutku počuti se vender popolnem dobro, ne hira na nobenej organične napaki in prenaša zrak v Vatikanu in v okolici danes ravno tako dobro, kakor na dan izvolitve papežem.“

Poročila iz **Egipta** se glase, da je Khedive svojo popolno avtoriteto zopet dobil in da se trudi, da razmere spravi zopet v pravi tir. Misli se, da bosta Francija in Anglija svoje ladije nazaj potegnili in Khedivu prepustili popolnem prosto roko.

Dopisi.

Iz Borovnice 22. maja. [Izviren dopis.] (Nov župnik in kmetijski shod.) Dve reči naj Vam danes poročam iz naših krajev! V prvo, da 9. t. m. došel je k nam nov župnik, gospod Ivan Oblak. Za sprejem njegov delale so se dostojne priprave, postavilo se je več lepih slavalokov s slovenskimi napisi in pa mlajev, ali žalibog! — dež, ki je ta dan neprenehoma lil, skazil nam je večji del našega veselja, katero smo pokazati hoteli novemu gospodu. A storilo se je, kar se je dalo storiti: občinstva se je prav mnogo sešlo, učiteljstvo je z mladino stopilo dohajajočemu gospodu nasproti, a šolarica poklonila mu je po primernem nagovoru šopek cvetja. Se ve, da se je tudi zvonilo in streljalo.

sporeda pel je oktet v zabavnem delu „Kje so moje rožice“ od dra. Gustava Ipavca, katero sem pred več nego 10. leti prvokrat prelepo slišal peti dve Ipavčevi gospici v čitalnici v Laškem trgu in tudi več pesnij dra. Benamina Ipavca. — Gospod A. A. Buchta pel je lastno skladbo „Duch Januv“. To vam je veličastna kompozicija! Buchte mogočen bariton, razvnetost njegovo občudovali so obče. Hvale tudi nij bilo ne konca ne kraja. Zbor Fr. Vogla „Cikani“, v katerem je tenor solo pel g. Ignacij Mlčoch, izvel se je vrlo dobro. Ravno tako A. Nedvčdova „Moja rožica“, pl. Zajca „Davorija“, Vogla „Stará pisen o opilych“ in Geneé-jev „Karneval Benatsky“, kojega je v česki jezik preložil g. Kalandru.

Gospica Ana Hradilova nastopila je v slovanskem pevskeem društvu tretjič. To je opomnje vredno! Pela je Harkovskijev „Na mēšiček“ in Bradskijev „Zastaveničko“. Tudi zdaj pela je obe pesni prekrasno. Ta milodoneč, svež glas sega ti v srce, občudovati moraš njen čist izgovor češčine, dramatično živahnost, fino nuančiranje. Ako bode gospica Hradilova svoj pot tako nadaljevala, proročati jej je lepo bodočnost. Tudi v zabavnem delu pela je dve česki narodni pesni. Hvali, plosku, burnemu odobravanju nij hotelo biti konec. Vse občinstvo je prav začarano v pozemskega angelja! To je res slavček slovanskega pevskega društva!

Novi gospod župnik bil je ganen od veselja, a tudi na nas napravil je prav prijetne utise! V nedeljo po tem bil je slovesno umeščen! — K nastopu te nove službe želimo gospodu župniku obilih vspehov v vseh ozirih! Uže zdaj nas pa veseli zabeležiti, da je tudi gospodu Ivanu Oblaku materini, slovenski jezik prvi, da je v tem smislu naročil si novih matic in drugih župnijskih knjig ter vanje upeljal slovenščino kot uradni jezik. Za tega delj zdi se nam posebno upravičena náda in upanje, da bode novi naš gospod župnik svoje župljane tudi v izpolnovanji domovinskih in narodnih dolžnosti budil, učil in vodil! V to ime na mnogaja leta, gospod župnik!

Včeraj popoldne pa je v šolskeji sobi govoril dež. popotni učitelj gospod E. Kramar o kmetijskih stvareh. Zbralo se prav mnogo naših občanov, a tudi več gospodov z Vrhniko in nekaj mož iz Preserske fare, tako da je bila soba prav polna; več ko še jedenkrat toliko, ki bi radi poslušali, moralo jih je ostati zunaj. To je očitno znamenje, da naš kmet se rad da podučiti, samo treba mu j. zato prave prilike in prave besede. Pri nas posebe nij bilo treba vabiti in priganjati, uže blagovoljno oznanilo z léce v cerkvi je bilo dovolj, da jih je toliko prišlo k temu predavanju ali se ga vsaj zaželelo. Se ve da, ko bi hoteli našega „župana“ k tacim stvarim privabiti, treba bi bilo par volov, da ga zvlečejo!

Uboga občina in sramota za njo, da ima takega župana!

Iz Reke 18. maja [Izv. dop.] Naši nasprotniki Nemci in Magjari se jako radi zadirajo pri vsakej zgodi na Slovane in njih stanje; iz male slabe lastnosti, katero ima naš kakor vsi drugi narodje, naredo največjega slona in potem trobijo v svet, da smo surov, neizobražen narod. Ali ako bi bil te dni, ko je Reka sprejela svoje brate Magjare iz Stolnega Belgrada (Stuhlweissenburg) nepristranski opazovalec tukaj, moral bi nehoté zaklicati: „O, vi omikanci, kateri vidite pezdil v očesu Slovana, ozrite se malo na se, iztrebite poprej bruno iz svojega očesa, potem pezdil iz očesa Slovana.“

V nedeljo 14. t. m. pripeljali so se iz Magjarske, „aus dem Lande der Wunder“, s svojo cigansko godbo, kakor je tukajšnji list pisal, najučeneje in izobražene glave — bratje magjaronskih Rečanov preko Kranjske na kolodvor. Reka sprejela jih je z največjo sijajnostjo, vse je bilo v magjarskih zastavah, katere so dan poprej nosili najeti sluge po hišah, da jih morajo obesiti na okna. Nekateri posestniki, katerim še nij ugasnila narodna zavest slovanska, umaknili so se iz mesta, znajoči, da znajo ti junaki in njih baratomy-Fiumani okna pobijati, kar so pri mnogih zgodah uže na najružnji način pokazali. Nezaslišana je istina, da je moral

hrvatski polk Jelačićev s svojimi častniki ves čas magjarskega boravka, to je tri dni od nedelje do vtorka popoldne ostati v vojašnici v takozvanem kasarnem zaporu. Dve noči spali so z vso opravo pripravljeni, ako bi bilo treba mirit in branit plemeniti narod, da ga kateri ne razžali. Magjari in vsi njih pristaši dobro znajo, da nij prav, kar počenjajo na Reki, za to se bojé, da ne bi vzklopela kri in . . .

Popoldne istega dne ob 2. uri bil je velikanski banket v novo zidanem izložišči, katerega so priredili meščani za 800 gld.; tukaj se je vpilo in kričalo ter pilo, da so nekateri začeli klicati tistega svetnika, čegar ime začenja s črko U, in bili s polomljenimi nogami prineseni domov.

Ultramagjaronsko društvo rokodelcev (società dei artieri) priredilo jim je ples in veliko večerjo — ali kako so se zabavali, lahko si vsak sam misli, ako vé, da Rečani ne znajo magjarskega, ti pa ne italijanskega jezika, — kimali so kakor glumci v nekdanjih mimičnih igrach. Kak duh je vel mej temi ljudmi, kaže naslednji dogodek: Neka gospodičina, katera je prišla z drugim radovednim ljudstvom gledat junaške goste, imela je slučajno modro-beli robec z rudečim šopkom rožic za vratom, ljudstvo navali na njo, ter jo prisili, da je morala odstraniti to nedolžno znamenje hrvatske trobojnice.

Na Reki, v hrvatskem mestu, zabranjeno je pri vsakej zgodi pokazati slovansko srce, a temu so mnogo krivi domačini, kateri se sicer zavedajo svoje hrvatske narodnosti, ali se premalo brigajo za to. Mesto da bi pokazali: tukaj je hrvatska zemlja, ker „od nekdej stanuje uže tukaj moj rod, če vé kdo za družega, naj reče od kod,“ dado se zavesti onej znanee prislovice: Extra Hungariam non est vita, et si est vita, non est vita. Ako tožiš na žalostne razmere glede narodne zavesti, odgovori se ti: e cosa mi vuol patria — Eviva la Spagna, dove si magna“.

Domače stvari.

— (Kranjsko deputacijo) obstoječo iz gg. deželnega glavarja grofa Thurna, barona Apfaltrerna, dr. Poklukarja in hranilničnega predsednika A. Dreota sprejel je presvitli cesar v avdijenci včeraj dopoldne ob 10. uri posebno milostljivo, izrazil svoje izredno veselo zadovoljstvo o namerjanej patrijotične svecanosti ter zagotovil svojo osebno Najvišjo udeležbo pri tej slavnosti prepuščaje deputaciji, da v sporazumljenji z vlado določi čas. Presvitli cesar odobril je tudi stavbo deželnega muzeja pod imenom Rudolfinum in počastil vse štiri člane deputacije z ogovori o gospodarskih razmerah dežele.

— (Veselica v Šiški.) Pri celodnevnej ljudske veselici 4. junija na „Koslerjevem vrtu“,

NOV.

(Spisal I. Turgenjev, preložil M. Málovrh.)

Druga knjiga.

XVI.

(Konec.)

Mažurina začela je zevati . . . in Paklin je čutil, da mora razgovor na kaj družega navesti.

„Vi mi pa še vedno nijste povedali,“ obrnil se je k njej, „kje ste ves ta čas bili, kdaj ste prišli, kaj delate in na kakšen način ste postali Italijanka; potem, zakaj . . .“

„To vas vse vkupe nič ne briga,“ segla mu je Mažurina v besedo, „to ne gre v našo stroko.“

Paklina spravile so te besede v veliko stisko in da bi to zakril, se je kratko in prisiljeno nasmijal.

„Kakor vas je volja,“ rekel je na to, „znam, da sem v očeh nove generacije — mož zastarelih nazorov; in res . . . jaz pripadam tistim . . .“ Tega stavka nij končal. „Tu je Snandulija s čajem. Izvolite se poslužiti in slušajte . . . morda je v mojih besedah kaj, kar vas zanima utegne.“

Mažurina nalila si je kozarec, ter začela po ruskem običaji sladkor jesti in čaj nanj piti.

Paklin nasmijal se je glasno.

„Dobro, da tu nij policije, da bi ta videla,

katero priredi Šišenska čitalnica s sodelovanjem moškega zbora ljubljanske in moškega zbora št. Vidske čitalnice v korist „Narodnemu domu“, svirala bode vojaška godba pešpolka „Veliki knez Mihael“ zjutraj od 1/2 10. do 1/2 1. ure in popoldne od 3. ure dalje. Obseg veselici bo: nagovor, godba, kegljanje na dobitke, petje, loterija, igre za mladež, ples in umetalni ogenj. Podrobnostni program se priobči prihodnje.

— (Vojaška godba) svira jutri popoldne ob 6. uri pod Tivoli. Program: 1. Jovanovič-marš. 2. Ouvertura k operi Albin. 3. Valček (Strauss). 4. Začetno dejanje iz opere „Filemon in Baucis“. 5. Cavatina iz opere „Seviljski brivec“. 6. „Turška straža“. 7. Polka française.

— (Na Vrhnikih) snuje tamošnja vrla čitalnica veliko narodno veselico v korist „Narodnemu domu“ za praznik sv. Trojice, kadar bode ob enem pri podružnici „sv. Trojice“ nad Vrhniko velik cerkven shod. Srečen uspeh!

— (Dvajsetletnica društva „Kolo“) v Zagrebu vršila se bode po naslednjem sporedu: V soboto 27. maja: Prihod in sprejem gostov; sceneda; pevski večer v slavnostnej zgradi. — V nedeljo 28. maja: Sprejem ta dan došlih gostov; ob 10. uri popoldne slovesni vhod od kolodvora skozi Ilico; ob 11. uri slovesna maša na Jelačičevem trgu v baš v ta namen priredjenem šatoru. Po maši blagoslovljajo se zastave vseh društev. Člani odbora gospic prevzame posel družic. O 3. uri popoldne ljudska veselica v Maksimiru, kjer pevajo vsa pevska društva vkupe in posamezno, ljubljanski in zagrebški „Sokol“ pa telovadita pred občinstvom. Zvečer umetalni ogenj. Povrat v mesto s spremljevanjem godbe in bakljašev; komers in eventuelno plesni venček v slavnostnej zgradbi. V ponedeljek 29. maja ob 1/2 12 uri: Matiné, veliki koncert s sodelovanjem 600 pevcev in 70 muzikantov, ob 3. uri popoldne slavnostni banket; zvečer koncert in plesni venček.

— (Uboj.) Zadnje nedeljo stepli so se v Rudniku pri nekej svatbi fantje. Hlapec rudniškega učitelja dobil je z motiko po glavi, da se je takoj zgrudil in bil mrtev. Udaril ga je baje 42 let stari Drageljnov Janez. Več fantov so žandarji uže ujeli, nekaj jih še iščejo. Ubiti hlapec stopil je še le pred par dnevi v službo.

— (Iz Chicaga) dobili smo danes v 6. dan t. m. oddano dopisnico: Tu bivajoči Slovenci kličemo svojemu zmagujočemu narodu najsrčnejši „Živio“! Tako naprej! zbirajte in volite vedno moše, kakor: Zarnik, Moše, Grasselli, Horak, Kušar, Hribar itd., da s tem potrdite in kažete nasprotnikom, da: hrast se omaje in hrib, zvestoba Slovencev ne gane. Na zdravje! Slovenci države Illinois.

— (Trojčki.) Pretečeni teden povrgla je krava v Podgorji pri Kamniku trojčke. Dva teleta ostala sta živa, jedno pa je poginilo v 24. urah. Krava, ki je last Antona Rozmana po domače „Smole“ imenovanega, stara je še le pet let, a imela je uže šestero telet.

— (Iz Reke) se nam piše: V noči od 16. na 17. t. m. uničil je ogenj v pisarnici trgovca „Steinacker“ več pisem, trgovinskih knjig in menjic — misli se, da se je zažgalo s smodko, — ki je tleča pustila se na mizi mej papirjem.

— („Slovenskega Pravnika“) ravnokar izišla 5. številka. Prinaša: Justičnega ministra ukaz na prezidij graške nadsodnije od 18. aprila 1882, št. 20513. — Nezakonska mati nij opravičena pri nezakonskem očetu povračila alimentacijskih stroškov pro praetorito zahtevati, če ne dokaže, da je te stroške samo iz namena izdajala, da bi pozneje nezakonskega očeta za povračilo pozvala. — K §. 37. jurisdikcijske norme. — Motenje v mirnej posesti. — K pojmu krive prisega. — O interpretaciji pogodbe. — O izvršitvi pruskih razsodb v Avstriji. — Proti devastaciji zastavljenih zemljišč. — Kako se je obnašati občinskim predstojnikom, če se je v občini prikazala živinska kuga. — O prošnji za pregledanje zakona zadržkov. — Pravni običaji v Slovincih. — O pravnej terminologiji. — Raznosti. — To je veliko in zanimljivega blaga.

— (Banka „Slavija“.) Iz ravnokar poslanega nam letnega poročila banke „Slavije“ posnemamo naslednje številke: Leta 1881 znašali so skupni dohodki zavarovalnin in obresti 1,789.159 gl. 54 kr., skupni znesek pa 865.412 gl. 11 kr. Rezervni fondi znašali so dne 31. decembra 1881 5,303.547 gl. 65 kr., efektivno premoženje bankino pa 4,912.082 gl. 22 kr. tedaj za 478.704 gl. 48 kr. več ko koncem leta 1880. — To premoženje bilo je vloženo takole: 2,351.623 gl. 18 kr. v vrednostnih papirjih, 276.374 gl. 12 kr. v posojilnicah, 663.221 gl. 49 kr. v posojilih na zemljišča, 174.144 gl. 41 kr. v posojilih na lastne polce, 758.279 gl. 65 kr. v posojilih na osobni kredit uradnikom in penzionistom, 3300 gl. v posojilih na menjice, 520.518 gl. 07 kr. v vrednosti lastnih hiš, ostalo pa je bilo v gotovini v blagajnicah. Za terjati imela je banka pri členih za neplačano zavarovalnino 322.637 gl. 02 kr., pri zastopnikih pa 305.331 gl. 99 kr.; a kako je previdna glede svojih terjatev, dokazuje to, da imajo glavni in okrajni zastopniki pri njej deponiranih kavcij v gotovini 106.929 gl. 40 kr. — Glavna blagajnica prejela je leta 1881 145.310 poštanih nakaznic za 1,398.549 gl. 09 kr., tedaj povprečno vsak dan 400 nakaznic. Ako omenimo konečno še,

da je banka v 12 letih svojega obstanka plačala za škode 6,326.305 gl. 77 kr., posneli smo v kratkem vse važnejše številke iz omenjenega letnega sporočila in veseli nas, da moremo konstatirati od leta do leta večji in sijajnejši napredek tega velicega slovanskega denarnega zavoda, ki naj bode slovenskemu občinstvu najtopleje priporočen.

Razne vesti.

* († Josip Černoch,) urednik in utemeljitelj političnega brnskega lista „Našinec“, umrl je dne 18. t. m. po kratkej a mučnej bolezni v 44. letu svoje starosti. Česka izgubi v njem redki značaj, spretnega novinarja in požrtvovalnega rodoljuba, ki je z jeklenim peresom branil pravice naroda svojega. Uredništvo „Našince“ prevzel je g. R. Vacek.

* (Mejnarodni literarni kongres) odprl se je 21. t. m. v Rimu. Udeležba iz vseh krajev je velika.

* (Žalostne številke.) Po uradnem poročilu je v Avstriji 20.094 slepcev, 28.958 mutcev, 13.146 blaznih in 32.413 slaboumnih. Najmenj mutcev ima Trst, največ blaznih je iz mest, največ slaboumnih pa biva v nemških planinskih deželah.

* (Cena petroleja) se je v Novem Yorku znižala jako izdatno (na 65), ker so našli v Pensilvaniji nov vrelec, ki daje po tisoč sodov petroleja na dan.

* (Nov otok) dvignil se je, kakor poroča Pol. Corr. s Carigrada mej Kerpo in Herpekom iz morja. Na otoku Skarpanto čutili so v isti dan 17. t. m. precejšen potres, ki pa nij škodoval znatno.

* (Koliko ljudi žganje pomori.) Na Angleškem se jih šteje na leto 50.000, mej temi 12.000 ženskih; na Nemškem 40.000, na Ruskem 10.000, v Belgiji 4000, na Francoskem 1500; v Ameriki je žganje ugonobilo v osmih letih 300.000 oseb.

* (Vas brez možakov.) Iz vasi Czirbar v Zemplinskem komitatu izselilo se je pred kratkim 87 možakov in mladeničev v Ameriko. Jediní možaki v vaši so župnik, židovski kantor in nek onemogel starček.

* (Skrben oča.) Jako bogat posestnik Wisconsin, Sawyer, pozval je k sebi necega dne obe svoji hčeri ter jima rekel: „Znano je vama, da je vajin oče bogat človek, a znata tudi, da veliko bogastvo rado dobi peruti ter odrčji. Jaz bi tedaj bil najsrečnejši oča, ako bi znal, da se nij bati za vajino bodočnost in da si znata sami našiti obleko in skuhati jed, ako bi jaz obubožal.“ Mladi deklici sta slusali svojega očeta ter sta za nekoliko časa pozvali roditelje in nekaj hišnih prijateljev na obed, kateri sta sami pripravili in bili sta oblečeni v priprosto, a ukusno obleko, katero sta sami zgotovili. Srečni oča in milijonar je bil tako ganen, da je vsakej hčeri daroval 25.000 dolarjev. To se glasi sicer nekako ameriškansko, a priporočali bi to dogodbico vender tudi našim gospicam v preudarek.

* (Pes k smrti obsojen.) Nek pes je v vasi na Ogrskem mnogo perutnine podavil in vaščani so ga zaradi tega tožili notarju. Ta modrijan je psa

kako pije italijanska grofinja čaj . . . kako se uže zavete.“

„Rocca di Santo Fiume!“ odgovorila je mirno Mažurina.

„Rocca di Santo Fiume!“ ponavljal je Paklin, „in pije tako čaj. To je vrlo neverjetno. Policija bi sumničila o resnici teh besed.“

„Na meji,“ rekla je Mažurina, „prišel je nekdo uniformiran in mi jel uganjati razne sitnosti. Ko sem izgubila potrpežljivost, mu dobro po ruski povem: „Čuješ ti, pusti me v miru!“

„No in on?“

„Pobrusil je hitro pete!“

„Bravo!“ vzkliknil je Paklin. „Glejte to konteso! No še jeden kozarec! — Toda kaj sem vam hotel reči: Vi ste se prej o Solominu nekako čudno izjavili. — Veste pa, kaj vam morem reči? Baš takšni ljudje so pravi! Iz začetka ne pojmi jih človek povsem — ti pa — so jedino pravi in — njihova je bodočnost. Oni niso nobeni junaki, niti „delavniški junaki“, o katerih je neki Anglež ali Amerikanec spisal celo knjigo; ali to so močni stebri narodovi. Zdaj je le takšnih treba! Samo premislite malo o tem Solominu: pameten ko dan in zdrav ko riba; nij li to čudno! Kako je pa do zdaj pri nas na Ruskem bilo: človek, ki ima srce in je samosvesten, bil je vedno bolehen! — Solomin pa, ako pa tudi njegovo srce

ista bolezen ko nas, ako tudi on sovraži, kar sovražimo mi, njemu dado vsaj živci miru in celo telo mu uboga . . . to je mož! Mislite le: človek poln idealov — in tako malobeseden; izobražen — in iz naroda; priprost in prebrisan Kaj hočete več?“

„Ne glej na to,“ nadaljeval je Paklin vedno bolj ognjeno, akopram ga Mažurina uže zdavno nij poslušala — „ne glejte na to, da so zdaj v nas na Ruskem razne stranke: slavofilni in vladini ljudje, jednostavni in dvogubni generali, epikurejci in opice, da celo posebnosti; — jaz poznal sem neko ženo, Kavronija Puiščov se je zvala, ki je zagotavljala, da je legitimistica in da bodemo, kadar umrje, če jo secirati damo, v nje srce naši upisano ime Henrika Petega . . . In to v srce Kavronije Puiščovke!“

„Ne glejte na to, draga moja, nego zapomnite si, da jedino pravi pot je tisti, po katerem hodijo ljudje, kakor je Solomin! Zapomnite si, kdaj sem vam to rekel — v zimi 1870, baš ko misli Nemčija uničiti Francijo! . . .“

„Sila Siluška,“ oglašila se je za Paklinom grbasta Snandulija, „v svojih opazkah pozabil si bodočnosti naše vere in nje vpliv . . . Gospica Mažurina,“ dodala je tiho, „te še niti ne posluša . . . ponudi jej zopet malo čaja.“

Paklin se je osvestil.

„Ah da, moja draga, ne bi li morda . . .“

Mažurina uprla je tamne svoje oči vanj in rekla:

„Prositi sem vas hotela, če nijmate morda kakšno pismo po Neždanovu pisano — ali celo njegovo fotografijo?“

„Fotografija je jedna tu, in prav dobra je. — Dovolite, da jo poiščem.“

Začel je po miznici iskati, Snandulija pristopila je pa k Mažurini in jej sočutno roko stisnila.

„Evo je!“ vzkliknil je Paklin in jej dal sliko. Ona je niti pogledala nij, se tudi zahvalila nij, nego jo le hitro v žep vtaknila, ter povsem zarudela.

„Ali uže greste?“ vprašal je Paklin. — „Recite mi vsaj, kje stanujete.“

„Kjer je kaj prostora.“

„Razumem, vi nečete, da bi jaz to znal. A to mi vsaj recite: delate li še za Vazilija Nikolajeviča?“

„Kaj to vas briga?“

„Ali morda za kacega Sidor Sidorčiča?“

Mažurina nij ničesar odgovorila.

„Ali za kakšnega „Brezimenega?“

„Mogoče,“ rekla je Mažurina in vrata za seboj zaprla. Dolgo stal je Paklin pred zaprtimi vratmi in naposled vzdihnil:

„Brezimena Rusija!“

obsodil k smrti na vešala in obsodba se je zunaj pokopališča točno izvršila.

* (Koliko se izda za trdnjave.) V zadnjih desetih letih je potrosila Italija za trdnjave 210 milijonov lir. Francoska je porabila od leta 1872. do 1879. 400 milijonov frankov in pozneje še 30.800.000 frankov; v letu 1882. zazidala zopet 70 milijonov. Avstrija je porabila od leta 1870. jeden milijon za Krakovo, 1.975.000 gold. za trdnjave pri Premislju, 900.000 za Komoran, potem večje svote za trdnjave na Tirolskem, Erdeljskem in Jadranskem morji; konec leta 1880. se je dovolilo 13 milijonov gld. in sicer 8 1/2 milijona za trdnjave v Galiciji, 4 milijone v Pulj, ostalo pa za južno Tirolsko. Nemčija je izdala od leta 1873. okolo 400 milijonov mark za jednak namen.

Darila za „Národní dom“.

Prenesek	1664 gld. — kr.
G. Strnad Matija, župnik v Ljubnem na Štajerskem	5 " — "
G. Karol Hofer, župnik in zastopnik banke „Slavije“ v Čateži s pristavkom, da daruje še dve leti po jednaki ali še višji vsoti	18 " 69 "
Čisti dohodek koncerta na Štemarjih v Loki	18 " — "
Za dve propani pušici	2 " — "
G. baron J. Marenzi v Materiji	5 " — "
G. Ivan Benedikt, župnik in J. Zupančič, posestnik v Materiji, pri taroku nabrala	5 " — "
Pri svatbi gospe Ančike Sošič-Hrovatinove dne 16. t. m. na Opčinah nabranih Vesela družba v Dutovljah	2 " 60 "
G. Fran Hmeljak v Lokavci	1 " 12 "
G. Fidelij Okoren, vikarij v Lokavci	10 " — "
Iz pušice v gostilni ljubljanske čitalnice G. J. Šuman, c. kr. profesor na Dunaji, kot prvi donesek	10 " — "
G. Andrej Jamar na Fužinah	2 " — "
G. Anton Žuža, častni korar in dekan v Laškem trgu	20 " — "
Iz pušice v kavarni „Mercur“	8 " 25 "
Iz pušice v Kavčičevji gostilni v Gradišči G. Fran Zlindra, zastopnik „Slavije“ v Velikih Laščah	3 " 20 "
Vesela družba v gostilni M. Šemerlovi v Dol. Logatci	— " 20 "
Vkupe	1802 gld. 56 kr.

Umrli so v Ljubljani:

19. maja: Neža Ščinkovec, strežnica, 67 let, sv. Petra cesta št. 25, za sprijenjem drobu. — Janez Gričar, gozdni čuvaj, zdaj kaznenec, 46 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko.
21. maja: Alojzij Suštar, žandarmerijskega vodje sin, 2 leti, Marije Terezije cesta št. 6, za osepnicami. — Alfred Gaudia, gozdarjev sin, 5 mes., Dunajska cesta št. 8, za osepnicami.
22. maja: Janez Borštnar, delavke sin, 4 leta, Poljanska cesta št. 18, za vročico.
V deželni bolnici:
19. maja: Neža Bajzel, gostija, 56 let, za rakom na jetrih. — Marija Srimšek, gostija, 66 let, za vodenico. — Marjeta Zore, dninarica, 38 let, za blaznostjo.

Št. 7971.

(339—1)

Košnja v najem.

Vtorek dné 30. t. m. dopoldne ob 9. uri se bode košnja mestnih senošetij ob zagrebške velikej cesti pod Rakovnikom, pri konjaču v Trnovem in pri kolezijskem málinu po očitnej dražbi kosoma za leto 1882. v najem oddala.

Očitna dražba se prične ob 9. uri dopoldne na senošeti pod Rakovnikom, kamor se najemniki vabijo.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 22. maja 1882.

Župana namestnik: Jera s.

Tajci:

22. maja.
Pri Slonu: Smole iz Maribora. — Ryiva iz Grada. — Cvetkovič iz Za-greba. — Zencovič iz Trsta. — Po-lajer. — Suchenek z Dunaja.
Pri Malici: Kaltenegger, Hanak, Krausz z Dunaja. — Kornfeld z Brna. — Jung iz Berolina. — Verderber iz Kočevja.
Pri avstrijskem cesarji: To-novski iz Gorice. — Kiehlman z Dunaja.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz 5, v hiši društva.

Filijala za Ogrsko:

v hiši društva.

Društvena aktiva	frank.	74,122.865.—
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1881	"	14,886.494.80
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot	"	117,000.000.—
V slednjej dvanajstmesečnej poslovalnej perijodi vložilo se je pri društvu za	"	59,712.065.—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek v slednjih 28 letih na vloženih ponudbah več kot	"	1.063,400.000.—

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Val. Zeschkotu.

(118—4)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armich.

Karol Hinterlechner, čevljarški mojster, naznanja v svojem in v imenu svojih nedoletnih otrok, Karola in Hugona, kakor tudi v imenu drugih sorodnikov, silno žalo vest, da je njega iskreno ljubljena soproga, oziroma mati, gospa

Karolina Hinterlechner, roj. Hasak,

danes ob 8. uri v jutro, po kratkej a mučnej bolezni, oskrbljena s sv. zakramenti za umirajoče, v 33. letu svoje starosti v Gospodu zaspala.

Truplo drage umrle bode se danes 23. t. m. ob 3. uri popoldne prenese v mrtvašnico pri sv. Krištofu in v četrtek dné 25. t. m. ob 7. uri popoldne se bode pokopalo.

Sv. črne maše se bodo brale v mestnej cerkvi sv. Jakoba. (340)

Draga umrla priporoča se blagemu spominu.

V Ljubljani, dné 23. maja 1882.

Pri rudarskem ravnateljstvu Trboveljske premogove družbe v Alboni sprejme se v stalno delo okolo

80 dninarskih sekačev,

ki niso čez 40 let stari, zdravi, marljivi in imajo redne legitimacijske papirje. (331—1)

L. EHRWERTH,

zobni zdravnik, v Gosposkih ulicah št. 1,

ordinira v vseh

zobnih boleznih

in postavlja zdaj

umetalne zobe in zobovje

dobro in brez bolečin. (77—30)

Dunajska borza

dné 23. maja.

Papirna renta	76 gld. 50	kr.
Srebrna renta	77 " 05	"
Zlata renta	94 " 20	"
1860 državno posojilo	130 " 75	"
Akije narodne banke	826 " —	"
Kreditne akcije	344 " 10	"
London	119 " 90	"
Srebro	— " —	"
Napol.	9 " 50	"
C. kr. cekini	5 " 65	"
Državne marke	58 " 55	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 119	75
Državne srečke iz l. 1864	100 " 174	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94 " 20	"
Ogrska zlata renta 6%	119 " 85	"
" " 4%	89 " 20	"
" " papirna renta 5%	86 " 85	"

5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 " —
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 " 30
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 " —
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 " 50

Vabilo k udeležitvi

dobitnih šans velike, od hamburškega mesta garantovane denarne loterije, v kateri se mora

8 milijonov 940.275 mark

v teku nekaj mesecev gotovo dobiti.

Novi, v 7 oddelkov urejeni igralni načrt ima mej 93.500 lozi 47.600 dobitk, in sicer oziroma

400.000 drž. mark,

posebno pa

1 dob. a mark	250.000	3 dob. a mark	8000
1 " " "	150.000	3 " " "	6000
1 " " "	100.000	54 " " "	5000
1 " " "	60.000	5 " " "	4000
1 " " "	50.000	108 " " "	3000
2 " " "	40.000	264 " " "	2000
3 " " "	30.000	10 " " "	1500
4 " " "	25.000	3 " " "	1200
2 " " "	20.000	530 " " "	1000
2 " " "	15.000	1073 " " "	500
1 " " "	12.000	101 " " "	300
24 " " "	10.000	27069 " " "	145
		itd.	itd.

Zrebanje dobitk je po načrtu uradno določeno.

Za prihodnje prvo zrebanje dobitk te velike denarne loterije v lja

celi orig. loz le 6 mark, ali gl. 3.50 avstr. bank.

pol orig. loza le 3 marke, ali 1.75 " " "

četrt orig. loza le 1 1/2 marke, ali kr. 90 " " "

ter se ti od države garantovani originalni lozi proti

pošiljati svote v gotovini ali po nakaznici, ali pa proti

povzetju zneska v najoddaljenejši kraje franko razpošiljajo. Manjše svote morejo se priposlati tudi v pis-

menih markah.

Hiša Steindecker je v kratkem času svojim

interesentom izplačala velike dobitke po mark

125.000, 80.000, več po 30.000, 20.000,

10.000 itd. in je s tem pripomogla k sreči mnogo-

vrstnih rodbin.

Uloge so v primerji velikim dobitkom jako nez-

natne ter se mora le priporočati, da se jedenkrat

sreča poskusi.

Vsak udeleženec dobi pri naročbi uradni načrt,

iz katerega se razvidi razdeljenje dobitkov in dotič-

nih razredov, kakor tudi uloge, in po vzdigovanji do-

bitk oficijalni listek vzdignjenih števil.

Dobitki se izplačujejo točno pod državnim poro-

štvom ter se morejo na direktno vposlanje ali na željo

interesentov z mojimi zvezami na vseh večjih tržiščih

Avstrije izplačati.

Naročila naj se povratno in vsakako

pred 31. majem t. l.

zaupno pošljejo na trdno staro tvrdko

Josef Steindecker,

Bank & Wechselgeschäft, Hamburg.

P. S. Hiša Josef Steindecker — poznata

kot solidna in reelna — ne potrebuje posebnih reklam;

te zato izostanejo, na kar se čestito občinstvo opo-

zarja. (258—6)

Lekarja Nussbaumer-ja z dravstvena vina.

Svarilo: Ker se večkrat poskuša, moj preparat z drugimi popolnem ne-vplivnimi, da, večkrat celo škodljivimi mešanicami nadomestiti, opozorujem p. n. kupovalce, naj pazno in odločno J. Nussbaumer-jevo kina-železno- in kina-malaga-vino zahtevajo.

Kina-železno-malaga-vino

je jedin popolnem zanesljiv in neškodljiv na zobe vplivajoč dober pripomoček za napravljanje in čiščenje krvi, za hitro odpravo bledice in za odpravo pomannikaja krvi, proti boleznim v želodci, migreni, podgromu, skro-fuloznosti, proti boleznim v jabolku, goitanci in na plučah.

Kina-malaga-vino,

posebno krepilen pomoček za slabotne otroke in ženske po prestanih težkih boleznih, osobito po otročjej postelji.

Spričevala: V raznih slučajih rhabitise, skrofuloze, anemije rabil sem kina-železno-malaga-vino od g. lekarja J. Nussbaumer-ja; uspeh je bil zelo ugoden in jaz morem to vino zaradi lahke prebavljivosti, okusnosti in izvrstnega učinka najtopleje priporočati.

Na Dunaji, v decembru 1880.

Dr. Fürth,

(441—11)

c. kr. vseučilišni docent, predstojnik odd. obč. poliklinike.

Potrjujem, da sem v kina-železno-malaga-vinu lekarja g. J. Nussbaumer-ja v Celovci dobil izvrstno in lahko prebavljivo zdravilo, katero smem vrlo priporočati. Linc na D., 1880.

Prof. dr. J. B. Thaler s. r.

Radostno potrjujem podpisani, da je kina-železno-malaga-vino lekarja g. J. Nussbaumer-ja preparat izvrstne dobroti in vplivnosti ter svoje lastnosti mvezitelj krvi in pospešujoč prebavljenje in da vse druge železne preparate zelo prekosi. Linc na D.

Dr. L. Winternitz.

Pošljite mi s prihodnjo pošto 10 steklenic Vašega kina-železno-malaga-vina, kateri je moja žena, ki več let trpi na spodnjem telesu, smrti rešil.

Na Dunaji, 18. oktobra 1880.

Dr. Ig. Weiss.

Razpošiljalna zaloga: J. Nussbaumer, lekar v Celovci.

Zaloga za Kranjsko. V Ljubljani: G. Piccoli, lekar. V Metliki: F. Wacha, lekar. V Radovljici: A. Roblek, lekar.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.